

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לירשי התובע (שם חסוי 1)¹,

המיוצג על ידי (שם חסוי 2)

לתובע (שם חסוי 3)

ולתובעת (שם חסוי 4)

בעניין חשבונות של Jonas Backenroth

מס' תביעות: 005414/HS²

770418/HS³

781504/HS

גובה המענק: 162,500.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיהם של (שם חסוי 1) (להלן "התובע (שם חסוי 1)"), (שם חסוי 3) (להלן "התובע (שם חסוי 3)"), ו- (שם חסוי 4), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 4)"), (להלן ביחד "התובעים") לחשבון שפורסם על שם Jonas Backenroth (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק I"). מענק זה מתבסס חלקית גם על רשומות לגבי חשבון שלא פורסם בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק II"), בהם צוין שלבעל החשבון היה ייפוי כוח בחשבון אשר היה בבעלות חברה בווינה, אוסטריה.

¹ התובע (שם חסוי 1) נפטר ב- 29 ביולי 2003.

² התובעת (שם חסוי 4) הגישה טופס תביעה נוסף לחשבונות של (שם חסוי), תביעה מס' 005415. ה- CRT לא איתר אף חשבון על שם קרוב משפחה של התובעת (שם חסוי 4), (שם חסוי), בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובעת (שם חסוי 4) לכך כי ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 3) או על מידע ממקורות נוספים.

³ התובע (שם חסוי 1) והתובע (שם חסוי 3) לא הגישו טופסי תביעה ל- CRT. אולם, ב- 1999, התובע (שם חסוי 1) והתובע (שם חסוי 3) הגישו כל אחד שאלון ראשוני, מס' ENG-0018035 ו- ENG-0447042, בהתאם, לבית המשפט בארה"ב. אף על פי שהשאלונים הראשונים אינם טופסי תביעה, בית המשפט, בצו מן ה- 30 ביולי 2001, הורה שהשאלונים שניתן לטפל בהם כטופסי תביעה יטופלו כתביעות שהוגשו במועד (ראה: *Order Concerning Use of Initial Questionnaire Responses as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (July 30, 2001)*). השאלונים הראשונים הועברו ל- CRT ונרשמו תחת מס' 770418 תביעה ומס' תביעה 781504, בהתאם.

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסוים.

מידע שהוגש על ידי התובע

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הגיש שאלון ראשוני בו זיהה את בעל החשבון כדודו מצד אמו, Jonas Backenroth. (שם חסוי 2), שהינו בנו של התובע (שם חסוי 1) ומייצג את עיזבונו, הגיש את הצוואה של Jonas Backenroth, מתאריך ה-10 באוקטובר 1942, ב-Drohobycz, פולין. במסמך זה, Jonas Backenroth ציין כי נולד ב-9 בפברואר 1892 ב-Weldzircz, פולין, ושהתגורר ב-Drohobycz כאשר הכין את צוואתו. לפי הצוואה, הוריו היו (שם חסוי 1) ו-(שם חסוי 2), מבית (שם חסוי 1), ואחיותיו היו (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי 1), ו-(שם חסוי 1), מבית (שם חסוי 1), אשר זוהתה על ידי (שם חסוי 2) כאמו של התובע (שם חסוי 1)). בצוואתו, Jonas Backenroth ציין גם שהוא נשא ל-(שם חסוי 1), מבית (שם חסוי 1), ושנולדה להם בת, (שם חסוי 1), ב-20 ביולי 1925 בווינה. כמו כן, בצוואה צוין שהמייצג של Jonas Backenroth היה דר' Elias Nacht, אשר היה עורך דין ב-Drohobycz לפני מלחמת העולם השנייה.

בנוסף, בשאלון הראשוני התובע (שם חסוי 1) ציין ש-Jonas Backenroth, שהיה יהודי, עבד בין 1934 ו-1938 כבנקאי בווינה, והתגורר ב-36 Lassallestrasse. התובע (שם חסוי 1) ציין שדודו הפקיד 100.000,00 דולר ארה"ב בזהב בבנק שוויצרי בציריך. התובע (שם חסוי 1) הסביר שדודו ברח לפולין ב-1938, והתגורר בין 1939 ו-1941 ב-Weldzircz.

בצוואתו, Jonas Backenroth רשם את הנכסים הכי משמעותיים של עיזבונו, נכון לאוקטובר 1942, וציין שלא היה נתן לגשת בקלות לרכושו בגלל המלחמה. הנכסים שברשימה כוללים מניות בבורות נפט באזורים Boryslaw ו-Schodnica, פולין, ווילה ב-Drohobycz, וחשבונות בנק בהם הופקד זהב, ניירות ערך ומטבע זר ממדינות שונות ב-Drohobycz, ווינה, פריס, צרפת, ובסניפים של הבנק Anglo-Palestine בתל אביב, פלסטין, ובלונדון, אנגליה. בצוואתו לא צוין שום חשבון בנק בשוויץ.

בצוואתו, Jonas Backenroth מנה את בתו, (שם חסוי 1), בתור יורשת יחידה. למרות זאת, Jonas Backenroth מסביר שמספר חודשים לפני כתיבת הצוואה, (שם חסוי 1) נלקחה מ-Bolechow, פולין, ושלא היה ידוע לו אם היא בחיים או את מקום מגוריה. בצוואתו, Jonas Backenroth קבע שבמקרה שבתו תמות לפניו, יורשיו יהיו מר (שם חסוי 1) ודר' (שם חסוי 1), המתגוררים שניהם ב-Drohobycz, ושהיו אחראים לניהול ההון של Jonas Backenroth במטרה לסבסד אירועי צדקה ודת לזיכרונה של (שם חסוי 1). בצוואתו, Jonas Backenroth גם מחלק את עיזבונו בין אשתו, הוריו, אחיותיו, והקהילה היהודית ב-Drohobycz, "אם יישארו יהודים ב-Drohobycz".

התובע (שם חסוי 1) ציין ש-Jonas Backenroth נשלח לגטו Bolechow, מקום בו נספה ב-1943. בתכתובת עם ה-CRT מן ה-24 בפברואר 2005, (שם חסוי 2) ציין שאשתו של Jonas Backenroth, בתו (היחידה), ושתי אחיותיו נספו במלחמת העולם השנייה.

התובע (שם חסוי 1) ציין כי נולד ב-29 במאי 1923. אשתו של התובע (שם חסוי 1), (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי 1), הודיעה ל-CRT שהתובע (שם חסוי 1) נפטר ב-29 ביולי 2003. (שם חסוי 1) הגישה את הצוואה של התובע (שם חסוי 1), בה צוין ש-(שם חסוי 1) הינה המוציאה לפועל של עיזבונו של התובע (שם חסוי 1); את תעודת הפטירה של התובע (שם חסוי 1), בה צוין שנולד בפולין, ושאמו היתה (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי 1). (שם חסוי 2) ציין שאמו של אביו נקראה בעברית (שם חסוי 1) והשם הזה היה בשימוש בתוך המשפחה, למרות ששמה הרשמי היה (שם חסוי 1).

התובע (שם חסוי 3)

התובע (שם חסוי 3) הגיש שאלון ראשוני בו תבע את החשבונות שהיו קשורות לעסקי נפט ואחרים בבעלות משפחת Backenroth. בשיחת טלפון עם ה-CRT ב-14 ביולי 2004, ובתכתובת מן ה-9 באוגוסט 2004, התובע (שם חסוי 3) זיהה את בעל החשבון כ-Jonas Backenroth, בנו של (שם חסוי), אשר היה אחיו של סבא רבא של התובע (שם חסוי 3), (שם חסוי). כמו כן, התובע (שם חסוי 3) זיהה את התובע (שם חסוי 1) כבנה של אחותו של Jonas Backenroth, (שם חסוי). התובע (שם חסוי 3) ציין שלפני מלחמת העולם השנייה, בבעלות משפחתו היו שדות נפט ובתי זיקוק ב-Boryslaw, Schodnica ו-Urycz, פולין, שאחרי 1941 נשדדו על ידי חברות קש שהוקמו על ידי השלטון הגרמני, ונקראו Karpatha Öl AG ו-Continental Öl AG. התובע (שם חסוי 3) הסביר שיייתכן שהרווחים משדות הנפט ובתי הזיקוק הופקדו בחשבונות בנק שוויצרים. בנוסף, התובע (שם חסוי 3) ציין ש-Jonas Backenroth, אשתו וילדתם נספו במלחמת העולם השנייה. התובע (שם חסוי 3) ציין כי נולד ב-3 בנובמבר 1951.

התובעת (שם חסוי 4)

התובעת (שם חסוי 4) הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כבן דוד של אביה, Jonas Backenroth, אשר נולד ב-Schodnica ב-1904. התובעת (שם חסוי 4) ציינה שקרוב משפחתה, שהיה יהודי, היה סוחר נפט והתגורר בווינה במשך תקופה מסוימת ואחר כך ב-Drohobycz, מקום בו נפטר ב-1943. התובעת (שם חסוי 4) הגישה מספר מסמכים, הכוללים: מסמך ששמור בארכיון בוורשה, פולין, בו צוין שלפי מרשם הלידות ב-Boryslaw, סבה (שם חסוי) נולד ב-1881, בתקופה בה אביו התגורר ב-Schodnica; את תעודת הנישואין של הוריה, בה צוין ש- (שם חסוי) נולד ב-1908 ב-Bolechow ל- (שם חסוי); ואת תעודת הלידה של התובעת (שם חסוי 4), בה צוין שאביה נקרא (שם חסוי). כמו כן, התובעת (שם חסוי 4) הגישה מספר מסמכים הקשורים למשפחת אביה, הכוללים מסמך ללא תאריך מבית הדין העירוני ב-Drohobycz, בנוגע לבעלות שדה נפט שהיה בידי משפחת Backenroth; ומסמכים הקשורים לתביעות פיצויים שהוגשו בפני הממשל הגרמני עבור רכוש שהוחרם, משנות 1959, 1965 ו-1966, בהם צוין שבני משפחת Backenroth התגוררו ב-Drohobycz ושבעלותם שדות נפט ב-Schodnica ו-Boryslaw.

בשיחת טלפון עם ה-CRT ב-17 בספטמבר 2002, התובעת (שם חסוי 4) ציינה שאיתרה מידע בנוגע לקרוב משפחתה דרך יד ושם בישראל, אחרי ששמעה מאביה על קרוב משפחה בשם Jonas Backenroth שעבד בווינה. התובעת (שם חסוי 4) הוסיפה שהאנשים היחידים שהיו יכולים למסור מידע נוסף כבר נפטרו (אביה ודודה). התובעת (שם חסוי 4) ציינה כי נולדה ב-Legnica, פולין, ב-9 באוקטובר 1949.

מידע זמין ברשומות הבנק

I בנק

רשומות הבנק I כוללות כרטיס לקוח. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Jonas Backenroth. לפי רשומות הבנק I, ב-12 במרץ 1938 בעל החשבון מסר את הכתובת של דר' Elias Nacht ב-Drohobycz, פולין, בתור כתובת המגורים שלו. כמו כן, רשומות הבנק I מראות שבנק זה קבל הוראות לא להתכתב עם בעל החשבון. בנוסף, רשומות הבנק I מראות שלבעל החשבון היה חשבון ניירות ערך, מס' 41760, אשר נפתח לא יאוחר מן ה-23 בפברואר 1938, ואשר נסגר ב-24 במרץ 1939. שווי החשבון ביום סגירתו הוא בלתי ידוע. אין הוכחות ברשומות הבנק I כי בעל החשבון או יורשיו סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

II בנק

רשומות הבנק II מראות שלא יאוחר מן ה- 24 בפברואר 1938 ל- Jonas Backenroth היה ייפוי כוח לחתום בנוגע לחשבון שהיה בבעלות חברה מווינה⁴. לפי רשומות אלה, ב- 15 במאי 1938 ניתנה הוראה לבנק II לפיה, החל בתאריך זה, ל- Jonas Backenroth ייפוי כוח בלעדי לחתום בנוגע לחשבון שהיה בבעלות החברה.

מידע זמין בארכיון הלאומי האוסטרי

בצו מן ה- 26 באפריל 1938, השלטון הנאצי דרש מכל היהודים שהתגוררו ברייך ו/או שהיו נתיני הרייך, כולל אוסטריה, ושבעלותם נכסים מעל לסכום מסוים, להצהיר על כל נכסיהם ולרשום אותם (להלן "המפקד מ- 1938"). ברשומות של הארכיון הלאומי האוסטרי, (Archive of the Republic, Finance), ישנם מסמכים הקשורים לנכסיו של החברה שצוינה למעלה. לפי רשומות אלה, החברה היתה בבעלות מלאה של שני אנשים, בחלקים של 60% ו- 40%, ואף אחד מהם לא היה Jonas Backenroth. בעל הרוב בחברה ציין בטופס המפקד שהוא מילא בתאריך ה- 16 ביולי 1938, שהחברה היתה בניהול ("kommissarische Verwaltung", זאת אומרת, בהליך אריזציה) על ידי ה- Giro וה- Cassen Verein [כך כתוב] מווינה, ושהיתה בדרך לפירוק. הוא הודה שהוא לוקח אחריות אישית, כולל כל נכסיו, עבור חובות החברה. רשומות אלה לא מתייחסות לנכסים שהופקדו בחשבון בנק שוויצרי.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה- CRT. במקרה הנוכחי, ה- CRT קובע כי יש לאחד את שלושת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

התובעים, אשר מסרו מידע דומה משמעותית לגבי קרוב משפחתם, זיהו באופן סביר את בעל החשבון. שמו של קרוב משפחתם זהה לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. בנוסף, שמו ומקום מגוריו של עורך דינו של קרוב משפחתם זהה לאזור המגורים שפורסם לגבי בעל החשבון ולכתובת לצורכי דואר שלא פורסמה. בנו של התובע (שם חסוי 1) הגיש את הצוואה של קרוב משפחתו, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם ושהיה לו אותה כתובת לצורכי דואר שמופיעים ברשומות הבנק.

ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 1) הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999 בו תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם Jonas Backenroth, ושהתובע (שם חסוי 3) הגיש שאלון ראשוני בו תבע את זכותו לחשבונות שהיו בבעלות העסקים של משפחת Backenroth, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), בה אותרו חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו שייכים לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובעים (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 3) ביססו את תביעותיהם לא רק על כך שלבעל חשבון המופיע ברשימת ICEP שם זהה לקרוב משפחתם, אלא על קרבה משפחתית שהיתה ידועה להם לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובעים (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 3) היתה סיבה להאמין שקרוב משפחתם היה בעל חשבון בנק בשוויץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסרו התובעים. לבסוף, ה- CRT מציין שלא מצא תביעות נוספות לחשבון זה.

⁴ למרות שרשומות הבנק II מראות שלא יאוחר מן ה- 15 במאי 1938 ל- Jonas Backenroth היה ייפוי כוח בלעדי לחתום בנוגע לחשבון שהיה בבעלות החברה, רשומות המפקד מ- 1938 מראות שלא היה לו שום בעלות בחברה, וכמו כן, אין שום הוכחה שהיתה לו בעלות בחשבון שבבנק II. לכן, ה- CRT מנוע מלמסור פרטים נוספים בנוגע לחשבון זה.

כמו כן, ה-CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אדם בשם Jonas (Yona) Backenroth אשר נולד ב-1904 ב-Schodnica, מידע המתאים למידע שמסר יד ושם לתובעת (שם חסוי 4) לגבי בעל החשבון (מאגר מידע זה הוא אוסף שמות ממקורות שונים, כולל יד ושם, ישראל). מאגר מידע זה מציין ש-Jonas Backenroth התגורר ב-Drohobycz ובווינה, ושנספה בסוף 1942, מידע המתאים למידע הנוסף לגבי בעל החשבון שהוגש על ידי התובעים ושמופיע ברשומות הבנק.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 1) ציין שבעל החשבון היה יהודי, שברח מווינה לפולין ושאחר כך נשלח לגטו Bolechow, מקום בו נספה. בנוסף, (שם חסוי 2) הגיש את הצוואה של בעל החשבון, בה צוין שבתו נלקחה מ-Bolechow. כפי שצוין לעיל, מאגר המידע שברשות ה-CRT, בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים, כולל אדם בשם Jonas Backenroth.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחתם כאשר מסרו מידע ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה דודו מצד אמו של התובע (שם חסוי 1), אחינו של סבא רבא של התובע (שם חסוי 3) ובן דוד של אבי התובעת (שם חסוי 4). בנוסף, (שם חסוי 2) הגיש את הצוואה של בעל החשבון, בה (שם חסוי), מבית (שם חסוי), זוהתה כאחותו של בעל החשבון; ואת תעודת הפטירה של התובע (שם חסוי 1), בה צוין שאמו היתה (שם חסוי), מבית (שם חסוי). כפי שצוין למעלה, (שם חסוי 2) ציין ש- (שם חסוי) ו- (שם חסוי) הינן אתו אדם. בנוסף, התובעת (שם חסוי 4) הגישה מסמך של מרשם הלידות ב-Boryslaw; את תעודת הנישואין של הוריה; את תעודת הלידה שלה; מסמך מבית הדין העירוני ב-Drohobycz; ומסמכים הקשורים לתביעות פיצויים שהוגשו בפני הממשל הגרמני, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שלקרוי משפחת התובעת מצד אביה היה אותו שם משפחה כמו לבעל החשבון ושהתגוררו באותה עיר כעיר בכתובת הדואר של בעל החשבון. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום יתרת החשבון

לפי המידע שהוגש על ידי התובע (שם חסוי 1), בעל החשבון ברח מאוסטריה לפולין ב-1938. רשומות הבנק I מראות שבעל החשבון מסר לבנק I כתובת בפולין לצורכי דואר ב-12 במרץ 1938, שהוא התאריך בו מקובל לקבוע שהתחיל כיבוש אוסטריה על יד הרייך (ה-"Anschluss"). למרות זאת, בהתבסס על רשומות הבנק II, הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר להניח שבעל החשבון נשאר בווינה אחרי ה-"Anschluss", וייתכן שגם אחרי האריזציה של החברה שעליה היה לו ייפוי כוח בלעדי.

ה-CRT מציין שמיד אחרי ה-"Anschluss", הוטלו הגבלות מפלות נגד האוכלוסייה היהודית באוסטריה. בנוסף לרציחות, מאסרים, גרוש ועבודה בכפייה, האמצעים כללו גם החרמת רכוש, כולל חשבונות בנק מחוץ למדינה. ה-CRT מציין שאפילו אם בעל החשבון היה בורח מאוסטריה לפולין לפני תאריך סגירת החשבון ב-24 במרץ 1939, רשומות הבנק I לא מראות למי שולמה היתרה. בנוסף, מכיון שבעל החשבון ברח מאוסטריה בגלל רדיפות הנאצים; מכיון שיתכן שלבעל החשבון היו קרובים אשר נשארו באוסטריה וייתכן שהוא נכנע ללחץ הנאצים להעביר את חשבונו לידיהם על מנת להגן על קרוביו; מכיון שאין ראיה שהיתרה בחשבון שולמה לבעל החשבון; מכיון שיורשי בעל החשבון לא יכלו לקבל מידע מן הבנק I אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכיון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו-(י) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבון לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיו. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה-CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובע (שם חסוי 1). ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע (שם חסוי 1) הוכיח כי סביר שבעל החשבון היה דודו, וקירבה זו מצדיקה את המענק. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון. בנוסף, ה-CRT מציין שלתובע (שם חסוי 1), כאחינו של בעל החשבון, זכות ראשונים לחשבון לפני התובע (שם חסוי 3), שהינו הנין של דוד בעל החשבון, ולפני התובעת (שם חסוי 4), שהינה הבת של בן דוד בעל החשבון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון ניירות ערך. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, חישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, בשנת 1945 השווי הממוצע של חשבון ניירות ערך היה 13,000.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 162,500.00 פרנקים שוויצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 23(1)(ד) של סדרי הדין, אם לא בת הזוג של בעל החשבון ואף לא צאצאי בעל החשבון הגישו תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי הוריו של בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). כפי שצוין למעלה, לתובע (שם חסוי 1), כאחינו של בעל החשבון, זכות ראשונים לחשבון לפני התובע (שם חסוי 3) והתובעת (שם חסוי 4).

ה-CRT מציין שבצוואתו של בעל החשבון אמו של התובע (שם חסוי 1) צוינה בתור מקבלת העיזבון ולא בתור יורשת. למרות זאת, מכון שבתו ויורשתו היחידה של בעל החשבון נספתה במלחמת העולם השנייה, והיות ואין בפני ה-CRT מידע לגבי היורשים האחרים שצוינו בצוואה, ומכון שהתובע (שם חסוי 1) הינו קרוב המשפחה הקרוב ביותר לבעל החשבון שהגיש תביעה, הכרעתו של ה-CRT היא כי התובע (שם חסוי 1) זכאי לקבל את הסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור מענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
15 יולי 2005